

ROGALAND NSF LOKALEN

NORSK SYKEPLEIERFORBUND - ÅRGANG 33 - NR 2, SOMMEREN 2016

**MØT ÅRETS
SYKEPLEIER**

**NSF Rogaland ønsker alle sine medlemmer
EN RIKTIG GOD SOMMER!**

En pasientsikker sommer?

Er det like trygt å være pasient om sommeren som resten av året? De aller fleste kommuner og sykehus vil ikke nøle med å svare ja på det spørsmålet. Takket være sykepleiere som strekker seg lenger enn langt for å sikre at pasientene ivaretas og behandlingstiltak iverksettes, vil det også være riktig svar spørsmålet hos det store flertallet av virksomheter.

Samtidig ser vi i NSF Rogaland en svært bekymringsfull utvikling. Fylkeskontoret mottar stadig flere meldinger fra medlemmer og tillitsvalgte omarbeidsgivere som erstatter spesialsykepleiere og sykepleiere med lavere kompetanse. Meldingene kommer fra ulike steder i fylket, fra sykehus og fra kommunehelsetjenesten. Det er ingenting som tyder på at senkningen i kompetansekrav skyldes at pasientene har blitt friskere og ikke lenger har behov for spesialsykepleieren eller sykepleieren. Men det er mye som tyder på at arbeidsgivere ikke klarer å rekruttere den kompetansen pasienten har behov for, og derfor ser seg nødt til å redusere på kompetansekravene. Og det er like bekymringsfullt i helsevesenet som det ville vært om stewarden overtok pilotansvaret i luftfarten!

Det å tilby oppgaver og ansvar som strekker seg langt ut over forutsetninger, utdanning og kompetansenivå har aldri vært en god rekrutteringsstrategi. Vi må – som studentene selv svarer i NSF Rogalands studentundersøkelse – tilby arbeidsplasser som har et godt arbeidsmiljø, godt faglig miljø og utfordringer tilpasset kompetanseområde. Hvis vi supplerer med konkurranse-dyktig lønn og mulighet for videreutdanning har vi et godt utgangspunkt til å være attraktiv for både nyutdannede og erfarne sykepleiere.

NSF Rogaland drøftet situasjonen på sitt siste fylkestyremøte og kan ikke akseptere at kommuner og sykehus har satt seg selv i en posisjon der det er viktigere å få gjort oppgavene enn hvem som gjør dem. Vi kan ikke akseptere at sykepleien til pasienter med definert behov for spesialsykepleie utføres av helsepersonell uten spesialsykepleierkompetanse. Det er faktisk slik i helsevesenet som i verden for øvrig; kvaliteten på sykepleien avhenger av hvem som utfører tjenesten.

Fagarbeidere, sykepleiere og spesialsykepleiere har ulik og unik kompetanse. NSF mener arbeidsoppgavene skal samsvare med deres respektive kompetanseområder, til beste for pasienten. Noen relativt enkle oppgaver kan løses ved å gi opplæring, men kompetanse kan ikke erstattes med opplæring. Observasjon, vurdering og igangsetting av tiltak for alvorlig eller kritisk syke pasienter vil aldri bli en enkel oppgave. Det er en ekspertoppgave som forutsetter kompetanse basert på utdanning og den erfaring sykepleieren har opparbeidet seg over tid.

Det er bekymringsfullt når enkelte kommuner nytter fagarbeidere og assistenter til oppgaver som krever en sykepleier. Det er ikke bare bekymringsfullt, men helt uakseptabelt at sykehusenes spesialavdelinger over tid erstatter spesialsykepleiere med sykepleiere, og da ofte med nyutdannede og uerfarne sykepleiere. En slik praksis kan få store konsekvenser for pasienten og pasientsikkerheten. Er det slik vi vil bygge pasientens helsetjeneste?

Nina Horpestad
Fylkesleder

ROGALAND

NSF LOKALEN – ISSN 0809-8190

Medlemsblad for Norsk Sykepleierforbund Rogaland, nr. 2. - juni 2016, 33. årgang. Opplag ca 8000.

Besøksadresse: Møllegt. 37, 4008 Stavanger.

Postadresse: Møllegt. 37, 4008 Stavanger.

Telefon: 02409

Layout og trykk:
Flisa Trykkeri AS

E-post adresse: rogaland@nsf.no

Redaksjonsutvalg:

Nina Horpestad ansv., Arild Berland, Stina Gustafsson, Silje Anfinssen Østrem og Line Waldeland.

Forside:

Fylkesleder i NSF Rogaland Nina Horpestad (t.v) og Årets sykepleier Ragnhild Klungtveit.
Foto: Stina Gustafsson

Fra Bokn til Tanzania

SOLIDARITETSSYKEPLEIEREN

Til daglig arbeider Henriette Skjelstad Lindanger som helsesøster i Bokn kommune, men i fjor høst forlot hun øykommunen til fordel for tre måneder i Tanzania.

AV: ARILD BERLAND, RÅDGIVER NSF ROGALAND

Henriette var blant de nærmere seksti sykepleierene som søkte på de tre NSF-engasjementene som solidaritetssykepleier i det afrikanske landet. Gleden var stor da hun etter intervjurunden fikk et tilbud hun ikke kunne takke nei til.

«Jeg har selv bodd i Tanzania som barn og har et nært forhold til landet. Å reise utenlands og jobbe med bistandsarbeid er noe jeg har hatt lyst til lenge. Når utlysningsteksten etterspurte både helsesøsterutdanning og kompetanse innenfor psykisk helse måtte jeg i det minste sende inn en søknad», sier Henriette til NSF Lokalen.

Hun er eneste helsesøster i øykommunen og har ansvar for både helsestasjonen og skolehelsetjenesten. I tillegg har hun videreutdanning i psykososialt arbeid for barn og unge, noe hun opplever som svært nyttig da deler av hennes oppgaver er knyttet opp til støttesamtaler og oppfølging av barn og unge som strever.

«Jeg fikk innvilget tre måneder permisjon og dro av sted i september og kom hjem igjen til jul i fjor. Månedene ble tilbrakt ved Tanga International Competence center (TICC), et norskrevet regionalt kompetansesenter som NSF sponser både økonomisk og ved å bidra med kompetanse, bl.a har organisasjonen sendt tre solidaritetssykepleiere årlig til senteret siden 2011. Fra i år utvides denne ordningen til fire sykepleiere – to høsten 2016 og to våren 2017. Alle som har lyst, tid og anledning til å bli solidaritetssykepleier bør følge med på NSF's hjemmesider der utlysningene kunngjøres», oppfordrer den hjemvendte helsesøsteren.

Arbeidsoppgavene

I løpet av de tre månedene deltok Henriette i de ulike fagprogrammene TICC har. Programmene retter seg mot kommunehelsetjenesten og arbeidsoppgavene var svært varierte og utfordrende.

«Jeg var mye på mor- barn klinikker der det ble utført tradisjonelt helsestasjonsarbeid som veiing og vaksinerings. Videre deltok jeg i psykisk helse og familiestøtte- programmer og foretok mange hjemmebesøk. Mange svært fattige familier med få ressurser fikk besøk. Noen ganger kunne vi bistå for eksempel ved at ett av barna fikk sponset skolegang, andre ganger fikk familier hjelp til å starte sin egen lille åker der de kunne så og plante de vanligste grønnsaker. TICC lager og holder kampanjer for ulike institusjoner, først og fremst for skoler. Kampanjene kan ha tema som malaria, tannhelse, hygiene, Hiv/Aids der budskapet kan formidles i form av sang eller skuespill for å nå flest mulig», forklarer Henriette.

I tillegg til disse oppgavene var hun også veileder for norske studenter som kom fra norske høyskoler TICC samarbeider med.

Lærerikt

Før hun reiste ned ble Henriette forberedt på ikke å være forberedt, noe som viste seg svært berettiget. Ingen dag var lik, og evnen til å være fleksibel og ta selvstendige avgjørelser var viktig.

«Oppholdet i Tanzania var svært lærerikt og nyttig. Det var ikke bare vi som skulle formidle vår kunnskap, men vi lærte også mye som vi i Norge burde lære av. Stress og prestasjonskrav var så å si fraværende og vi merket at også hvilepuls og stressnivået vårt sank mens vi var der. Selv om det var travle og innholdsrike dager, var tempoet et annet samtidig som vi måtte være innstilt på å ikke alltid ha en plan og følge.

Tanzania er et flott og fredelig land. Til tross for mye fattigdom er menneskene svært positive og takknemlige», avslutter helsesøsteren og solidaritetssykepleieren fra Bokn.

ØNSKER DU Å VÆRE SOLIDARITETSSYKEPLEIER I REGI AV NSF?

Oppholdene er på tre måneder og du kan lese mer om hvordan du søker og om boforhold, godtgjøring og arbeidsoppgaver på denne linken:

<https://www.nsf.no/solidaritetsarbeid/artikkelliste/1213235>

En åpenhjertig Øystein Kindervaag i samtale med Arild Berland.

Vellykket fagdag

GA KVALITET EN STEMME

AV STINA GUSTAFSSON, SENIORRÅDGIVER NSF ROGALAND

Den internasjonale sykepleierdagen 12. mai 2016 arrangerte fylkesstyret i NSF Rogaland i samarbeid med fylkeskontoret, fagdag for sykepleiere. Hele 100 forventningsfulle sykepleiere møtte i strålende solskinn på Arkeologisk Museum.

Tema for fagdagen var «Kvalitet i helsetjenesten» og Fylkesstyret hadde invitert flere innledere fra ulike deler av helsetjenesten for å belyse utfordringene knyttet til gode helsetjenester til beste for pasientene.

Administrerende direktør i Helse Stavanger HF

De frammøtte fikk en god start på dagen. Administrerende direktør i Helse Stavanger HF, Inger Cathrine Bryne åpnet fagdagen med innlegget «Kvalitet og ledelse». Bryne har lang ledererfaring fra ulike ledernivåer i helseforetak, hun hadde sin første lederstilling allerede som 23-åring. SUS-direktøren startet overordnet med å skissere styringskjeden for helseforetaket. Styringskjeden begynner med Stortinget, går gjennom regjeringen ved Helse –og omsorgsdepartementet og ender via Helse Vest ned til Stavanger universitets-sykehus. Tenkningen rundt at alle som jobber i helsetjenesten forvalter fellesskapets verdier ble fremhevet. Bryne trakk frem de nasjonale kjerneverdier som rettesnor i pasientarbeidet, verdier som **Kvalitet** i prosess og resultat, **Trygghet** for tilgjengelighet og omsorg, og **Respekt** i møte med pasienten. Hun understreket at disse verdiene er til for å brukes. Direktøren la ikke skjul på at ledelse i helsevesenet er krevende, blant annet på grunn av tjenestens

kompleksitet, stor interesse utenfra, og høye krav til kompetent samarbeid. Bryne fortalte at hun sover godt om natten til tross for mye ansvar, hun stoler på sine gode og autonome medarbeidere, og vil jobbe videre for at beboerne i Stavanger-regionen fortsatt skal få sykehustjenester av høy kvalitet.

Sykepleierstudenters meninger om kvalitet i helsetjenesten

Neste stemme ut var fra sykepleierstudentene, ved tidligere student Elisabeth Eide og leder for NSF Student, Mia Andresen. Eide varslet for cirka ett år siden om sine dårlige erfaringer med veiledning fra Universitetet i Stavanger (UiS) i praksisdelen av utdanningen, og har fått mye oppmerksomhet etter denne varslingen. Hun viste til selvopplevde situasjoner fra praksisfeltet og fortalte om opplevd dårlig kommunikasjon og samarbeid med universitetet. Leder av NSF Student Mia Andresen fulgte opp med å oppfordre praksisplassene til å være bevisst hvordan de kan tilrettelegge praksis slik at studentene får god læring. Andresen la særlig vekt hvilken avgjørende arena for rekruttering en god praksisplass kan være og mente at kommunehelsetjenesten her har et potensiale for forbedring.

Værgudene feiret også den internasjonale sykepleierdagen og deltakerne kunne innta lunsjen utendørs.

Studentleder i NSF Student Mia Andresen og tidligere sykepleierstudent ved UiS Elisabeth Eide oppfordret til styrking av praksisopplæringen.

Fagutvikler Gry Kirsti Sirevåg formidler hva som er hennes ansvar og oppgaver i kommunen.

Årets sykepleier 2015

Etter lunsj og bursdagskake var det duket for tildeling av prisen for Årets sykepleier 2015. Fylkesstyret hadde i år bestemt seg for å gi prisen til Ragnhild Klungtveit. Klungtveit jobber ved Funkishuset i Sandnes kommune. Hun presenteres i egen artikkel i denne utgaven av NSF Lokalen.

Kirsten Eika Amsrud representerte utdanningsinstitusjonene

Utdanningsinstitusjonene har stor påvirkning på kvalitet i helse-tjenesten. Fylkesstyret hadde derfor invitert Kirsten E. Amsrud, studiekoordinator/nestleder ved institutt for sykepleievitenskap, Høgskolen i Sørøst-Norge, for å målbære utdanningsinstitusjonens tanker om temaet. Amsrud formidlet sitt budskap med engasjement og stor faglig tyngde. Hun beskrev effektivt rommet mellom myndighetenes overordnede krav til sykepleierutdanningen og gjennomføringen/drift av studieprogrammet med illustrasjon av et stort løvegap. Som et forsøk på å tette dette gapet viste hun til et pilotprosjekt mellom Larvik kommune og høyskolen i Sørøst-Norge kalt «Sykepleierutdanning for framtida». Hensikten med prosjektet er å utdanne sykepleiere som ønsker å arbeide og å bli i kommunehelsetjenesten, og samtidig svarer på samfunnets behov for helse – og omsorgstjenester.

Brukerperspektivet

Navnet Øystein Kindervaag bør være kjent for de fleste som følger med i Stavanger Aftenblad tema helse og helsetjenester. Kindervaag og konen Solveig laget en blogg om Solveig sin alvorlige kreftdiagnose, «Gult år», som de bl.a. delte med Aften-

bladets lesere. I samtale med rådgiver i NSF Rogaland, Arild Berland fortalte han om sine opplevelser med helsetjenesten som pårørende, og som far til liten gutt, i en svært krevende livssituasjon. Det var en lydhør og grepet forsamling som fikk høre om oppturer og nedture i sykdomsforløpet til Solveig, og hvordan dette påvirket familielivet og forholdet mellom ektefellene. Han formidlet også sine erfaringer med ulike avdelinger på SUS, på Haukeland og med kommunehelsetjenesten og Time kommune. Erfaringene var delte og ble formidlet med følelsesladde beskrivelser av situasjoner og hendelser, noe som medførte at samtalen mellom Kindervaag og Berland framsto nær og rørende.

Innspill om kvalitet fra en fagutviklingssykepleier

Sist ut var fagutviklingssykepleier Gry Kjersti Sirevåg i Time kommune. Hun holdt et informativt innlegg om en fagutviklers arbeid og oppgaver. Sirevåg snakket med stort engasjement om hvordan fagutviklingssykepleierne i en travel arbeidsdag samlet ansatte til undervisning i ulike aktuelle tema som dokumentasjon, etikk, palliasjon og legemiddelhåndtering. Time kommune har også flere pågående fagutviklingsprosjekter, som prosjekt i ernæring og i velferdsteknologi. En del av Sirevåg sin jobb er også koordinering og ivaretagelse av kommunens lærlinger i helsefagarbeiderfaget og av sykepleierstudenter i praksis i kommunen. Og sist men ikke minst trakk hun fram fagsykepleiers arbeidsoppgaver knyttet til et godt arbeidsmiljøet.

NSF Rogaland takker alle bidragsytere og deltakere for en flott fagdag og ønsker velkommen igjen til neste år!

Navn: Ragnhild Klungtveit

Alder: 46

Aktuelt: Årets sykepleier i Rogaland.

Liker å gjøre på fritiden: Sykle, besøke barndomshjemmet på Jelsa og samvær med familie og venner.

Beskriv deg selv med tre ord:

Engasjert, strukturert og positiv.

Livsmotto: «Minne kan gjera det småe stort»

A portrait of Ragnhild Klungtveit, a woman with dark hair, smiling and wearing a white patterned blouse. The background is a blurred outdoor setting with greenery.

Årets sykepleier i Rogaland

MED HJARTE PÅ RETTE STADEN

TEKST OG FOTO: ARILD BERLAND, RÅDGIVER NSF ROGALAND

«En sykepleier man ønsker å møte samme hvilke utfordringer eller helseproblemer man har». Slik lød deler av Annvor Kyllingstad Undheims redegjørelse for hvorfor Ragnhild Klungtveit burde få prisen som Årets sykepleier i Rogaland. NSF Lokalen inviterte seg til en samtale med prisvinneren og kan stille seg fullt og helt bak fylkesstyrets avgjørelse. En mer verdig vinner skal man lete lenge etter!

INTERVJUET

«Velkommen til Funkishuset!» Ragnhild tar imot NSF Lokalen med et varmt smil og er i gang med omvisning i det som er hennes stolthet – både som bygning, arbeidsplass og innhold – før vi får hengt av oss jakka. Bakgrunnen for vårt besøk var at vi var vitne til at en ydmyk og stolt sykepleier mottok prisen for Årets sykepleier i Rogaland til stående applaus fra over 100 kollegaer et par uker tidligere. Nå ønsket vi at NSF Lokalens lesere skulle bli bedre kjent med hun som alle ønsker å møte, uansett hva de feiler.

Vi hadde ikke lyttet mange minuttene før vi skjønnte hva Annvorn mente.

Om å være heldig

- Jeg er utrolig heldig som får lov å jobbe med noe så meningsfullt som det å være sykepleier på Funkishuset og er svært takknemlig for alle de gode øyeblikkene arbeidet gir meg. Jeg bryr meg virkelig om brukerne våre og er ydmyk over den tilliten som blir oss til del i samtaler og samvær. Jeg er genuint opptatt av den enkelte bruker: Hvem er du egentlig, bak påkledningen, rusen og atferden? Ved å være åpen og by på seg selv får du mangfold igjen. Og jeg lærer masse av dem. Våre brukere har spisskompetanse om livet på gata ikke minst om det å være rusavhengig. Forutsetningen for å lære at vi selv er nysgjerrige på en god måte.

Det gikk ikke mange sekundene fra vi stilte det første spørsmålet om hvem Ragnhild Klungtveit egentlig er, før hun hadde penset over på det hun mener det er viktigst å fremheve, nemlig de rusavhengige.

Årets sykepleier opplevde det som å vinne i lotto når hun i 2009 fikk tilbud om stilling som fagansvarlig sykepleier ved Funkishuset.

- Da hadde jeg vært ti år ved en annen rusinstitusjon i Sandnes. Det var flotte år med varierte oppgaver som besto i alt fra skjerming til bo-oppfølging og hjemmebesøk med vaktmesterens røde lastebil. Samtidig kjente jeg mot slutten at jeg var moden for et skifte.

Om Funkishuset

Funkishuset eies av en privat stiftelse og drives av seks kommuner i nærregionen. Det er et helse- og omsorgstilbud til rusavhengige over 18 år. Du kan komme ruset, men har ikke anledning til å ruse deg mens du er på huset. Det stilles få krav, men husregler og struktur gir trygge rammer.

- Det skal være lett for våre brukere å komme innom for et sårstell, et måltid mat, en dusj, massasje, legetilsyn, kurs i førstehjelp, noen rene klesplagg eller en drøs. Å kunne være los forutsetter at vi har noen å lose. Ved å ikke stille krav kan vi lettere komme i en slik posisjon. Omsorg, åpenhet, interesse og tålmodighet gjør

at vi kan etablere et tillitsforhold som gjør at de lytter til oss når vi veileder dem til fastlege, ruskonsulenter eller andre instanser i hjelpeapparatet. Funkishuset gir også injeksjonsveiledning, samt er i overdoseberedskap.

Foruten Ragnhild består staben på Funkishuset av ytterligere en psykiatrisk sykepleier, vernepleier, sosionom som er daglig leder og en stilling som husmor/kjøkkenansvarlig.

- Sistnevnte er utrolig viktig for oss. Vi legger stor vekt på å bruke alle sansene i våre i møte med brukerne. Når du har gått i amfetaminrus i tre døgn uten søvn er det utrolig hvordan god matlukt kan virke beroligende på en rastløs sjel. Også et innbydende hus som legger vekt på estetikk vil påvirke hvordan brukerne har det og oppfører seg. Vi har vært så heldige at en naprapat tilbyr gratis massasje ved jevne mellomrom. Mange av våre brukere har mye stress i kroppen og det er utrolig å se hvilken helse- og velværemessig effekt som ligger i det å bli tatt på uten krav om gjenytelse.

I snitt er 320 unike brukere innom huset pr. år. Daglig registrerer de mellom 30-40 besøkende.

Om å bli årets sykepleier

Ragnhild anser prisen som årets sykepleier til også å være en anerkjennelse av det arbeidet Funkishuset står for.

- Det var utrolig kjekt og da nyheten ble kjent var det like stor glede hos våre brukere som hos meg og det øvrige personalet. De syntes det var kjempestas. Både de og jeg vet at det har stor betydning at NSF synliggjør sin verdsetting for huset og arbeidet i rusomsorgen på en slik måte.

Som fagansvarlig sykepleier er hun opptatt av at Funkishuset skal være en trygg plass for de ansatte og en trygg plass for brukerne å komme. Videre anser hun det som viktig å være oppdatert på fagfeltet og bidra i å etablere gode rutiner.

- Men minst like viktig som rutiner er det at vi ikke går i samme spor hele tiden. Kollegiet er preget av nytenkning og vi er ikke redde for å prøve ut nye ting. Jeg vil berømme kolleger for god «drive» og smittende engasjement. For både dem og meg gjelder samme hovedfokus, nemlig best mulig helsehjelp til brukerne våre.

At hennes kollegaer nominerer henne til årets sykepleier tyder på at hun har lyktes med å fremstå som den sykepleieren hun ønsker å være.

NSF Rogaland gratulerer!

OLAUG TIL TJENESTE

ARILD BERLAND.RÅDGIVER NSF ROGALAND

Det er ikke alle NSF-medlemmer som har sitt virke på tradisjonelle arbeidssteder som sykehus, kommuner, legekontorer eller andre virksomheter med pasientkontakt. Olaug Hindal er tillitsvalgt i NAV Rogaland, ikke bare for NSF-medlemmer, men for alle ansatte som er medlem i en Unio-organisasjon. Hun vil være en synlig og tilgjengelig tillitsvalgt.

- NSF er ikke en stor organisasjon i NAV, men desto viktigere er det at vi er tilstede og ivaretar de medlemmene vi har. Flere med meg ønsker å ha NSF som primærorganisasjon selv om de ikke lenger har arbeidsplassen sin nær pasienten. Det handler om identitet og tilhørighet. Tittelen min er rådgiver, men jeg anser meg selv som sykepleier i rådgiverstilling», fastslår Olaug overfor NSF Lokalen.

Tobarnsmammaen fra Vats begynte sin sykepleierkarriere ved kirurgisk avdeling ved Haugesund sjukehus. Å pendle fem mil hver vei var ikke optimalt, så når anledningen til å begynne ved Vindafjordtunet bød seg var hun ikke vanskelig å be.

- Jeg har ikke anget en dag. Geriatri er et spennende fagfelt og Vindafjordtunet var et godt hjem der jeg fikk mange gode rollemodeller blant sykepleiere og hjelpepleiere.

Og roller hadde hun nok av de ti årene hun arbeidet ved tunet. Begynte som sykepleier før hun ble avdelingssykepleier og avsluttet som styrer. Deretter gikk ferden videre til Ølen omsorgssenter der hun var fagutviklingssykepleier i fire år før hun for åtte år siden flyttet til Haugesund og jobben som rådgiver ved NAV Arbeidslivssenter.

Sykepleier, rådgiver og tillitsvalgt

Olaugs arbeidsoppgaver er knyttet opp til virksomheter som har valgt å bli såkalte IA-bedrifter.

- Jeg er en av 32 IA-rådgivere i NAV Rogaland, alle med sin portefølje av bedrifter som vi følger opp. Vi bistår i det systematiske arbeidet med å skape en arbeidsplass som er best mulig for flest mulig lengst mulig. Dette forutsetter partsamarbeid og jeg holder ofte kurs om f.eks sykefraværs-oppfølging og metoder for å bli en helsefremmende arbeidsplass. Arbeidsdagene er varierte og innholdsrike og jeg får brukt hele min erfaring som leder og sykepleier.

Å stille til valg som tillitsvalgt var naturlig for ei som alltid har vært opptatt av samarbeid og som synes organisasjonsarbeid er givende.

- Jeg er med i det lokale medbestemmelsesapparatet på arbeidslivssenteret og jeg er varatillitsvalgt i fylkets samarbeidsutvalg i NAV. Her er jeg representant for alle Unio-forbundene og medlemmene som er statlig.

Olaug Hindal er tillitsvalgt for Unio-medlemmer i NAV Stat i Rogaland
Foto: Privat.

Til tjeneste!

Olaug håper at NSF- og Unio-medlemmene i NAV tar kontakt i saker der de lurer på hvorvidt det er naturlig eller ønskelig med rådgivning og bistand fra tillitsvalgte. Dette kan være saker som omhandler lønn og andre arbeidsvilkår, ansettelses, personalsaker eller andre saker medlemmene ønsker bistand i.

- Til flere saker jeg får involvere meg i, til dyktigere tillitsvalgt blir jeg, avslutter NSF og Unios tillitsvalgte i NAV Rogaland.

MIN HVERDAG SOM HOVEDTILLITSVALGT

ANNE-LISE THORSTENSEN NES, HTV TYSVÆR KOMMUNE

Tysvær kommune, med sine 10925 innbyggere, ligger sentralt plassert på Haugalandet og grenser til Sveio, Vindafjord, Bokn, Karmøy og Haugesund. Kommunesenteret ligger i Aksdal og kommunen er kjent for sin flotte og vekslende natur.

Jeg hadde fire års erfaring som plasstillitsvalgt (PTV) midt på 2000-tallet før jeg ble valgt som hovedtillitsvalgt (HTV) i kommunen i 2013. Tysvær kommune er i en rivende utvikling og mye har skjedd siden min plasstillitsvalgtperiode. Tysvær skal være kommunen der det skal være godt å leve, mykje å oppleve og kjekt å jobbe. Med lederverdier som raus, open, modig og ansvarlig (ROMA) mener jeg vi har alle muligheter til nettopp å lykkes med det.

Tysvær NSF har 74 medlemmer og tre flotte PTV, en på hver av de 3 institusjonene våre, dvs Aksdalstunet, Tysværtunet og Nedstrandstunet. Jeg som HTV har frikjøpt tid i 20 % stilling og har faste månedlige møter med arbeidsgiver og de andre HTV-representantene i kommunen. Det er vanskelig å få frikjøpt ressursene til å strekke til, men jeg får permisjon fra min nattevakt stilling når møter og nattevakter kolliderer.

Uønsket deltid er noe jeg jobber for å bukt med. Som ung arbeidstaker i privat sektor hadde jeg ikke hørt om fenomenet, det var det kun var snakk om hvor mye overtid man kunne få. Som nyutdannet sykepleier ble jeg tilbudt 50 % fast stilling og muligheten til å jage ekstra vakter for å få en lønn å leve av. Uholdbar situasjon for en mor med tre barn. Jeg har også kjent på kroppen hvor vanskelig det er å være i konflikt med arbeidsgiver vedrørende rett til høyere stilling. Vi måtte bringe saken inn for Tvisteløsningsnemnda for å få igjennom kravet om fortrinnsrett. Her fikk vi medhold, arbeidsgiver snudde i saken og tilbudte min kollega og meg stillingen og økonomisk erstatning. Senere har det vist seg at vår sak har hatt positiv effekt for lignende krav i ettertid. Slike seire gjør det å være tillitsvalgt verdifullt og givende. Det er lett å bli engasjert da våre kampsaker føles like viktige i dag som for 100 år siden. Vi har fremdeles mye å arbeide for og jeg er glad jeg kan være med å gjøre en forskjell for våre medlemmer i Tysvær kommune.

MARGRETHE REIANES, HTV RENNESØY KOMMUNE

Rennesøy er en øykommune i vekst med i underkant av 5000 innbyggere og ligger en halvtimes kjøretur fra Stavanger. NSF Rennesøy har i dag 34 medlemmer. Jeg har vært hovedtillitsvalgt (HTV) ved to anledninger. Før jeg begynte på min andre periode i 2011 hadde NSF vært uten HTV i en lang periode og kommunen var på vei inn i en omstilling med fokus på ledelse og utvikling. Som nyvalgt HTV fikk jeg delta i lederutviklingsprogrammet

sammen med mellomledere og andre ledere i kommunen. Det var spennende og lærerikt å samarbeide med arbeidsgiver om å utvikle tjenester med god faglig kvalitet.

HTV-oppgavene må tas fortløpende innimellom andre arbeidsoppgaver jeg har med saksbehandling av helse- og omsorgssaker i kommunen. Mye kan heldigvis løses raskt via e-post eller telefon. NSF har faste møter med arbeidsgiver en gang i måneden på bo- og rehabiliteringssenteret. Foruten meg deltar også en plasstillitsvalgt på disse møtene. Det er godt å kunne dele litt på oppgavene og plasstillitsvalgte deltar også på intervjuer til sykepleiestillinger og er med på godkjenning av turnuser. Som HTV deltar jeg ellers på møter med Rådmann og øvrige HTV-er hver måned. I disse møtene kan vi melde inn saker vi ønsker skal drøftes, og vi får informasjon fra arbeidsgiver. Arbeidstakerorganisasjonene i kommunen har et godt samarbeid.

NSF Rennesøy og jeg som HTV ønsker å være der for medlemmene. Jeg prøver å sende ukentlige informasjonsbrev der jeg formidler litt om oppgavene jeg har hatt og møtene jeg har deltatt i. Medlemmene blir bedt om å gi tilbakemeldinger dersom de har tanker eller synspunkter i saker. Referater og innkallinger til møter jeg deltar på blir lagt ved slik at medlemmene kan se hvilke saker som skal behandles. Linker med oppdateringer fra helsedirektoratet og faglige nyheter er andre punkter i disse informasjonsbrevene. NSF Rennesøy arrangerer to halvårige medlemsmøter med faglig innhold. Da prøver vi å få med aktører som kan formidle og inspirere hva gjelder faglig oppdatering.

Videre bruker jeg sammen med plasstillitsvalgte mye tid på planlegging og gjennomføring av lokale forhandlinger. Dette er et tema som engasjerer våre medlemmer. Sykepleierne i kommunen har relativt god lønn sammenlignet med andre kommuner. Arbeidsgiver bruker lønn og heltidsstillinger som en del av sin rekrutteringsstrategi, noe som nylig også ble omtalt i Tidsskriftet Sykepleien Politikk. Vi har for tiden ikke ufrivillig deltid, noe som gir kontinuitet og kvalitet for både pasienter og personal, men den høye andelen heltidsstillinger skaper samtidig utfordringer hva gjelder helgebemanningen. Arbeidet kommunen har gjort på dette området legges merke til og nylig hadde vi besøk av helsepolitisk avdeling i NSF. Det var interessant og vi fikk diskutert det å ha samme fokus og jobbe sammen for å skape resultater. NSF Rennesøy drøfter også årlig bruk av vikarbyrå med arbeidsgiver. Da setter vi oss sammen og vurderer tilbydere ut fra fokus på kvalitet, fag og økonomi. Mest aktuelt nå er oppstart av botilbud for personer med rus- og psykiatri-ledelser. I den prosessen er jeg delaktig både som HTV og ansatt. I små kommuner er det svært viktig å vite hvilken hatt du har på til en hver tid og riktig tid!

LEDELSE GJENNOM ANSVARLIG TILRETTELEGGING

AV: STINA GUSTAFSSON, SENIORRÅDGIVER NSF ROGALAND

NSF Rogaland og lokal faggruppe for sykepleierledere (NSF LSL) inviterte i april til fagdag. Rundt 70 fremmøtte ledere fra ulike deler av helsetjenesten i Rogaland fikk høre en opplagt Per Bleikelia, direktør ved Ringerike sykehus.

Bleikelia holdt et engasjert og motiverende innlegg om ledelse. Han hadde spesielt fokus på nærværsledelse og påpekte viktigheten av "å se" sine ansatte og å være tilstede i avdelingene. Hver morgen går han gjennom sykehuset for å treffe de ansatte og fange opp hva som skjer. Han ønsker å være en tilgjengelig leder, de ansatte skal bli sett og hørt.

Direktøren kaller seg ikke direktør, men "ansvarlig tilrettelegger". Han er kanskje mest kjent for å snu den hierarkiske ledermodellen – pyramiden med direktøren på topp – på hodet. I alt han sier og gjør, er det tydelig at hans fokus som leder er å legge til rette slik at helsepersonell som møter pasientene, får best mulig forutsetninger for å gjøre nettopp det. Han mener det viktigste arbeidet på et sykehus skjer i møtet mellom helsepersonell og pasienten, det han kalte "sannhetens øyeblikk".

Tilbakemeldingene fra de frammøtte sykepleierlederne var udelt positive, de hadde fått gode tanker og innspill å ta med seg videre i sin ledergjerning.

God aktivitet i lokal faggruppe for sykepleieledere

NSF LSL vil arrangere medlemsmøter både i sør- og i nordfylket i løpet av høsten, nærmere informasjon om tid og sted kommer senere, følg med på nettsidene våre.

Ledernetverk

Fylkeskontoret og hovedtillitsvalgte i aktuelle kommuner vil jobbe videre med ledernetverk. Vi vil bruke modellen fra Jæren hvor ledere i kommunene Time, Gjesdal, Hå, Klepp, Sola og Sandnes inviteres til lederfaglig halvdagssamling. Møtet starter midt på dagen med servering av lunsj. I disse uformelle samlingene legges det opp til en innledning ved ekstern foreleser, og det settes deretter av tid til å diskutere og dele ulike problemstillinger knyttet til ledelse.

Ansvarelig tilrettelegger Per Bleikelia talte for en lydhør samling sykepleierledere. Foto: Stina Gustafsson.

Ønsker innspill

Fylkeskontoret og lokal faggruppe for sykepleieledere ønsker innspill på aktuelle innledere og tema slik at ledermøtene og medlemsmøtene kan bidra til motivasjon og lederfaglig påfyll. Send gjerne en mail til rogaland@nsf.no eller ta kontakt med Inger B. Bakkalia, leder lokal faggruppe, på mail: inger.b.bakkalia@lyse.net. Alle innspill mottas med takk.

Faggruppen for operasjonssykepleiere

MED FAG, INNFLYTELSE OG SEMINAR PÅ AGENDAEN

NSFs faggruppe for operasjonssykepleiere er en av landets største faggrupper med lokallag i alle fylker. I Rogaland har vi til og med to lokallag hvorav lederen for Sør-Rogaland også er valgt til faggrupperepresentant i fylkesstyret. Når så lederen av den nasjonale faggruppen, Aina Hauge, også kommer fra SUS viser det en faggruppe med ambisjoner.

Operasjonssykepleiere er travle sykepleiere, og styremedlemmene i faggruppen for Sør-Rogaland er intet unntak. Samtidig har de et ønske om å formidle faggruppens arbeid og aktiviteter for NSF Lokalens lesere, kanskje fins det operasjonssykepleiere som ennå ikke har meldt seg inn i faggruppen? De var derfor ikke vanskelige å be når vi ba om et lite intervju – forutsatt at det skjedde i et vaktskifte og det var ledig plass i operasjonsprogrammet...

Fag og samhold

- Faggruppen er en svært sentral arena når det gjelder å holde seg faglig a jour. Den lokale faggruppen er i tillegg viktig når det gjelder samhold og kontakt med operasjonssykepleiere også på andre steder enn sykehusets operasjonavdeling. Dette gjelder særlig de som er ansatt i private klinikker og sykehus, og som vi ikke omgås til daglig.

Irene Sirevåg, Elin Falck og Marit Bru er samstemte når de blir bedt om å oppsummere fordelene med en faggruppetilhørighet. De er hhv styremedlem, sekretær og kasserer i faggruppe som har godt over 80 medlemmer i sørfylket. Lokalgruppen i nordfylket har eget styre (se egen boks).

- Vi er ikke bare mange medlemmer, de er også aktive medlemmer som setter pris på de aktivitetene og tilbudene vi har. Når 54 medlemmer møter opp på et inspirasjonsmøte på kveldstid tror vi det er uttrykk for at de opplever faggruppetilhørigheten som nyttig og meningsfull», sier de tre.

Fordeler

Fordelene ved medlemskap i faggruppen er mange og ifølge de tre operasjonssykepleierne vel verd de fire hundrelappene det

Fra venstre: Elin Falck, Irene Sirevåg og Marit Bru ønsker flere faggruppedlemmer.
Foto: Arild Berland

koster (33 kroner i måneden, noe mindre enn en caffè latte...):

- Det er både sentrale og lokale tilbud til faggruppedlemmene. Vi utgjør et betydelig faglig nettverk landet over der vi i fellesskap utvikler visjonære målsettinger for fag og profesjon, bl.a gjennom årlige seminar dager både sentralt og lokalt. Til høsten skal den nasjonale seminar dagen arrangeres i Stavanger, noe som medfører travle og gilde dager for oss i lokalgruppen», sier Sirevåg.

En av de medlemsfordelene medlemmene setter størst pris på er å få økonomisk støtte til ulike faglige formål samt redusert deltakeravgift på våre egne seminarer. Den lokale faggruppen har også stipendmidler, forutsetningen for å søke på disse er at de har deltatt på minst to av gruppens møter det siste året. Av ytterligere fordeler nevner de tre fagbladet «Overblikk» som

distribueres på nett og at de gjennom faggruppen også blir delaktige i et nordisk samarbeid mellom nasjonale faggrupper av operasjonssykepleiere i de fem nordiske landene.

HVORDAN BLI MEDLEM?

NSFLOS ønsker flere medlemmer og har i år en vervekampanje som innebærer at om du melder deg inn i perioden 01.01.16-31.12.16 er du med i trekningen om gratis deltakelse på faggruppens seminar dager i 2017.

Du melder deg enkelt inn ved å gå inn på nsf.no, klikke på faggruppefanen og velge operasjonssykepleier i menyen du da får. Når du er på faggruppens side er det vare å klikke på «Bli medlem av faggruppen».

VI MÅ TENKE NYTT OM TJENESTETILBUD OG DEMENS

I det innerste kontoret i den øverste etasjen i Helsehuset i Stavanger sitter Arnt Egil Ydstebø og analyserer data og tall fra ulike datasett. Doktorgradsarbeidet kan påvirke hvordan vi i nær fremtid endrer ressursbruken for å gi et best mulig tjenestetilbud til pasienter som er rammet av demens.

ARILD BERLAND, RÅDGIVER NSF ROGALAND

Hva koster demens i Norge? Hvilke faktorer påvirker tjenestetilbudet ved demens? Har kommunestørrelsen noe å bety for hvor mye penger som brukes i demensomsorgen? Hvorfor bruker demente fastlegen sin mindre enn ikke-demente som mottar kommunale tjenester? Hvordan endrer livskvaliteten seg i et demensforløp?

Dette er spørsmål som sykepleier og stipendiat Arnt Egil Ydstebø søker svar på. Som nestleder og fagleder ved Utviklingssenter for sykehjem og hjemmetjenester (USHT) i Rogaland er det å tilrettelegge for forskning i kommunene en av hans oppgaver. Hva passer da vel bedre enn at han går foran og viser vei? At fokuset for hans forskning er demens, helseøkonomi og helsetjenesteforskning overrasker få av dem som kjenner ham.

Det begynte på Blidensol

- Det å få og leve med demens har opptatt meg siden mitt første møte med helsevesenet. Som pleieassistent ved Blidensol erfarte jeg hvor inngripende denne lidelsen er i pasienten og familiens liv, men også hvordan kompetanse og miljø kunne brukes for å øke deres livskvalitet. Det var demens som fikk meg inn i sykepleien.

Det er en engasjert og dedikert Ydstebø som har tatt imot NSF Lokalen. Vi hadde hørt om forskningen hans og var nysgjerrige på både arbeidet og mannen bak.

- Jeg har jobbet med demens i hele min karriere. Jeg tok sykepleierutdanningen i Australia og gikk rett fra bachelorgraden over på en masterutdanning i folkehelsevitenskap. Tilbake i Norge var det duket for et «pliktår» ved Stokka sykehjem. Nå har jeg i en 60% stipendiatstilling finansiert dels av Stavanger kommune og USHT og dels av alderspsykiatrisk forskningscenter ved sykehuset Innlandet.

Han begynte sitt doktorgradsarbeid i 2014 og regner med å være klar til disputas i 2018.

Publikasjoner, funn og spørsmål

Veien mot doktorgrad er sammensatt og spekket med forskning, analyser og obligatoriske kurs ved UiS. Samtidig er det strenge krav til publisering av vitenskapelige artikler. Ydstebø har publisert sin første, og den hadde fokus på hjemmeboende pasienter med

Arnt Egil Ydstebø forsker på hvordan vi kan gi best mulig tilbud til hjemmeboende demente.. Foto: Arild Berland.

demens og bruk av fastlege. Han fant at hjemmeboende pasienter med moderat og alvorlig grad av demens gikk sjeldnere til fastlegen sin enn andre hjemmeboende pasienter som mottok kommunale tjenester.

- Selv om min forskning er kvantitativ og handler om å kartlegge variabler og omfang, er det klart jeg blir nysgjerrig på mulige årsaksforhold bak funnene. Hvorfor er det slik? Funnene er bekymringsfulle i den forstand at det er ikke noe i øvrig forskning som tyder på at demente er fysisk friskere eller har mindre plager enn andre som mottar kommunale tjenester.

Det er slike funn som gjør at Ydstebø opplever forskningen sin som svært meningsfullt.

- Gjennom min og andres forskning får vi ny kunnskap som kan anvendes til noe. Eksakte tall og ubestridelig dokumentasjon kan bane vei for en mer helhetlig tilnærming overfor pasienter med

demens. Vi får ny kunnskap om hvilke faktorer som påvirker behov for tjenester. Kunnskap som kan få stor betydning for pasientenes livskvalitet.

Nettopp livskvalitet er et begrep Ydstebø er opptatt av. Han holder i disse dager på med sin andre publikasjon. Tema er livskvalitet og hvordan denne endrer seg i et demensforløp hos hjemmeværende demente.

I den tredje publikasjonen skal han se nærmere på bruk av formelle og uformelle tjenester ved overgang fra hjem til sykehjem.

- Vi har tall som viser at bruk av uformelle tjenester (barn, ektefelle, øvrig familie og venner) utgjør rundt 80 timer i måneden for hjemmeboende demente. I den siste fasen før innleggelse på sykehjem fordobles dette tallet. Det interessante er disse pasientene ikke får en tilsvarende økning av formelle tjenester som hjemmesykepleie og hjemmehjelp. De får faktisk ikke mer hjelp i denne fasen enn andre mottakere av kommunale hjemmetjenester, fastslår Ydstebø.

Vi må tenke nytt

Ydstebø forteller at vi har ca 78 000 demente i Norge i dag. I 2050 vil dette tallet være 150 000.

- Det sier seg selv at vi ikke har – og ikke klarer å bygge ut – sykehjems plasser som tar høyde for denne veksten. Vi kan heller ikke tappe pårørende mer enn vi gjør i dag, og når vi vet at andelen single husholdninger med mindre uformelt nettverk også øker er det avgjørende at ser på hele tjenesten med nye og innovative

øyne. Vi må yte mer hjelp og annerledes hjelp til demente som bor hjemme. Stikkord er mer tidlig innsats, rom for individuelle hensyn, utbygging av dagtilbud og aktivitetssentre. Tilbudet må være mer tilrettelagt målgruppen enn dagens dagsentre er og ikke minst med gode transportordninger og andre åpningstider enn hva vi har tradisjon for å ha.

Ydstebø mener det er god helseøkonomi i å tenke nytt.

- Allerede i dag er kostnadene ved demensdiagnose estimert til 28 mrd kroner i året. 80% av disse utgiftene bokføres de kommunale tjenestene. Den siste fasen den hjemmeboende demente bor hjemme koster i snitt 250 000 – 300 000 i året, mens en sykehjems plass koster rundt 800.000 i året. Når vi vet at 90% av denne pasientgruppen kommer på sykehjem ser vi at det kan være mye å tjene på å forlenge perioden pasienten bor hjemme – men da er det å styrke forholdene i hjemmet en forutsetning.

Ydstebø vil ikke påberope seg å ha svarene på hvordan dette skal gjøres i praksis selv om han har gjort seg noen tanker;

- Velfredsteknologi og frivillighet kan være til mye hjelp, men jeg tror ikke vi kommer unna å se hvorvidt vi kan finne et tjenestetilbud som kostnadmessig ligger mellom de 300 000 det koster å bo hjemme og de 800 000 det koster å bo på sykehjem. Vi kan frigjøre store ressurser bare ved at den demente kan bo hjemme et par måneder lenger enn de gjør i dag. Det er det tjenesteinnovasjon egentlig handler om, avslutter Ydstebø.

NSF Lokalen ønsker Arnt Egil Ydstebø lykke til med det videre arbeidet.

NSF PENSJONISTFORUM ROGALAND INVITERER TIL MEDLEMSMØTE

TID:

Mandag 19. september 2016 kl. 12:00 – 14:00

STED:

HSH, undervisningsrom i Sørhauggt. 100. Bygningen ligger ca 400 meter nord for HSH, skrått overfor Markedet.

TEMA:

Huntingtons korea endres til Huntingtons chorea, ved Merethe Røthing, sykepleier, Phd og rådgiver, koordinerende enhet Helse Fonna HF.

Enkel servering.

Bindende påmelding til tlf. 51 53 79 73 eller e-post til rogaland@nsf.no innen 12. september.

Ny rådgiver i NSF Rogaland

VELKOMMEN, LINE!

Norsk Sykepleierforbund ønsker å yte rask og god rådgivningstjeneste nær der medlemmene er. Flere år med medlemsøkning gjør at henvendelsene til fylkeskontorene øker, og Rogaland er ett av fylkene som har fått tildelt økte ressurser i form av en ny rådgiverstilling. Med ansettelsen av Line Waldeland i april har fylkeskontoret nå fire rådgivere som bistår medlemmer og tillitsvalgte. NSF Lokalen inviterte seg til et lite miniintervju med den nye rådgiveren.

AV: ARILD BERLAND, RÅDGIVER NSF ROGALAND

Foto: Nina Horpestad

Hvem er du, Line Waldeland?

Jeg er født og oppvokst i Larvik, men har bodd de siste 16 årene i Stavanger, er gift og har to kjekke gutter..Mitt første arbeidsted som nyutdannet sykepleier var gynekologisk kreftavdeling ved Stavanger Universitetssykehus. I tillegg har jeg en tverrfaglig videreutdanning i sexologisk rådgivning.

Som sykepleier har jeg alltid vært opptatt av fag, rettigheter og arbeidsvilkår, og engasjerte meg tidlig som tillitsvalgt, var bl.a. medlem i UTV (utvalg av tillitsvalgte) ved SUS i en periode. For ni år siden valgte jeg å starte i bemanningsbransjen med arbeidsoppgaver som rekruttering, utvelgelse av helsepersonell,

salg og markedsføring. Av øvrig erfaring vil jeg framheve ledelse, personalansvar og faglig ansvar innen helseområdet og sertifisert interntrevisor.

Hvorfor ville du bli rådgiver i NSF Rogaland?

Stillingen ble ledig i en tid da jeg var klar for nye utfordringer. Jeg har ledererfaring fra et annet ståsted i helsevesenet enn det tradisjonelle. Intervjuet ga meg ytterligere motivasjon til å bidra med rådgivning, saksbehandling og støtte slik at medlemmer, tillitsvalgte, og ledere skal få best mulig bistand og hjelp til de utfordringer de måtte ha i sin arbeidshverdag.

Hva tenker du at du kan tilføre fylkeskontoret?

Min bakgrunn kan utgjøre en ressurs som er nyttig for fylkeskontoret og medlemmene. Ledererfaring fra et annet ståsted i helsevesenet enn det tradisjonelle. Kombinert med det å ha jobbet som sykepleier på post gjør det meg i stand til å identifisere og tilnærme meg ulike problemstillinger på flere måter. Videre har jeg med meg et stort engasjement, brenner for faget og for at samfunnet skal forstå hvor viktig sykepleiernes oppgaver er. Jeg gleder meg til å bruke min erfaring, kunnskap og mitt nettverk til å forstå og hjelpe medlemmer som trenger NSF sin bistand.

Du har nå fått noen ukers fartstid som rådgiver – hvordan vil du oppsummere disse ukene?

Helt strålende! Jeg har blitt meget godt mottatt av hyggelige kollegaer og blitt utfordret med mange ulike problemstillinger. Det har vært spennende å bli introdusert for våre lovende og ambisiøse hovedtillitsvalgte og plasstillitsvalgte. Jeg gleder meg til å jobbe videre sammen med dem!

NSF Lokalen ønsker Line lykke til i jobben!

SEBASTIAN – STUDENTENES STEMME I NSF ROGALAND

I vår valgte NSF Student studentrepresentanter til fylkesstyrene. En førsteårsstudent ved Universitetet i Stavanger lot ikke muligheten til å stille til vervet gå fra seg – og dermed er det en ung Oslo-mann som fra nå av skal målbære rogalandsstudentene i NSF Rogalands fylkesstyre.

AV: ARILD BERLAND, RÅDGIVER NSF ROGALAND

Sebastian Dahl (24) er i ferd med å avslutte sitt første år ved UiS og NSF Lokalen har utfordret ham til en liten presentasjon slik at fylkets studenter kan bli litt mer kjent med «sin mann» i fylkesstyret.

Hvorfor vil du bli sykepleier, Sebastian?

Jeg har tidligere erfaring som medic i forsvarets 2.bataljon, og det var her jeg fant min "passion" for yrket. Etter militæret jobbet jeg et par år i kommunen som pleieassistent og fikk der bekreftet at sykepleier var det jeg ville bli.

Hvilke NSF-student saker brenner du mest for?

En god utdanning dermed og godt grunnlag for arbeidslivet er viktig for studentene. Dette krever at flere studenter engasjerer seg i sin egen utdanning, og jeg håper flere vil bidra med innspill og meninger om studiet. Vi ser heldigvis stadig flere artikler som blir publisert i nettaviser der studenter deler sine meninger om studiet og om valget å bli sykepleier. Jo flere som utviser engasjement og interesse – jo mer kan vi påvirke for å skape en utdanning så bra at flere vil ønske å bli sykepleiere.

Videre brenner jeg for flere menn i sykepleien. #mannkanblisykepleier har blitt en suksess og jeg håper å kunne bidra til at enda flere menn søker seg til studiet. Kjønnsnøytralt arbeidsmiljø vil gjøre godt for yrket og alle som jobber i helsevesenet.

Hvorfor valgte du å stille til valg som fylkesrepresentant?

Helt siden jeg begynte på studiet har jeg hatt lyst til å være en del av systemet som påvirker utdanningen. Det er mye jeg lurer på – og mange forhold jeg mener noe om, men først og fremst ville jeg være en stemme for studentene. Å være fylkesstyreprerentant gir meg anledning til å påvirke, så jeg var ikke vanskelig å be når jeg ble oppfordret til å stille til valg.

Hvilke forventninger har du til det å være fylkesrepresentant?

Jeg tror det blir kjempespennende! Rollen er et viktig bindeledd mellom studentene og fylkesstyret. Det å få mulighet til å jobbe

med den utdanningen og de studentene som jeg går med blir en utrolig opplevelse. Det vil kreve litt av meg som person siden jeg aldri har tatt på meg dette ansvaret før, men det tror jeg vil gå fint. Videre vil jeg arbeide for å øke studentenes engasjement gjennom informasjon, fagkvelder og sykepleiertreff.

NSF Rogaland ønsker Sebastian lykke til i rollen som studentrepresentant!

Sebastian Dahl er ny studentrepresentant i NSF Rogalands fylkesstyre.
Foto: Privat.

Returadresse:
NSF Rogaland
Møllegata 37,
4008 Stavanger
ISSN 0809-8190

Pensjonistforums sommertur

EN NOSTALGISK REISE I HØLE & FORSAND BILLAGS RUTEOMRÅDE

AV VALBJØRG GYA, LEDER NSF PENSJONISTFORUM ROGALAND

34 sykepleiere fra Haugesund i nord til Klepp i sør dro på busstur med Haga buss til Høle og Forsand 8. juni.

Vi kjørte gjennom bygdene Fløysvik og Horve og fikk tid til en liten avstikker til Bersagel. Vår eminente sjåfør Jakob Middelthun var en utmerket guide på denne siden av fjorden. Første stopp var på Bakernes Paradis, og det var virkelig et paradys som møtte oss i strålende sol. Vi ble ønsket velkommen med kaffe og nystekte vafler. I tillegg fikk vi stedets historie i ny og gammel tid. En liten handel i Krambua ble det også tid til.

Vel over på den andre siden av fjorden ble vi møtt av vår lokale, innfødte guide Jan Berge, født og oppvokst på Berge i Forsand. Hans kunnskap om området var helt fantastisk. Forsand er en stor kommune arealmessig, men har ikke mer enn 1200 innbyggere. Vi kjørte langs Haukalivatnet og inn til gårdene med samme navn. Langs veien står en minnestøtte reist i 1989, til minne om de 9 som druknet på en tragisk måte der i 1909. Det var to båter som sank, blant de

omkomne var flere kvinner og barn. Vi besøkte også Rettedalen der Stavangers store sønn har sine røtter.

Når det var tid for lunsj stanset vi på Bergevik Brygge, her var det dekket vakre bord og koldtbordet og desserten smakte fortreffelig. Veien gikk videre til vakre Espedalen, her kjørte vi så langt som det gikk å komme med vår store buss. Hadde vi kjørt på smale veier tidligere på dagen så ble de ikke breiere på veien inn langs Lysefjorden til Eiane. Her har et ungt par satset på å lage sjokolade med melk fra egen gård. Vi fikk smaksprøver sammen med nydelig kaffe og det var mange som hadde sjokolade med hjem. Vi tok farvel med vår fantastiske lokalguide og vel tilbake i Sandnes og Stavanger var alle enige om at det hadde vært en kjekk tur. Solen var med oss hele dagen og gjorde sitt til at landskapet ble ekstra vakkert. Takk for en flott tur!